

Uitspraaknr. G482

Datum:

20 juli 1994

Soort geschil:

Adviesgeschil

Partijen:

De medezeggenschapsraden van de openbare basisscholen "De Tweemaster" en "De Zijdewinde" te Nieuw-Lekkerland, nader aan te duiden als mede-zeggenschapsraden (MR'en)

-tegen-

het college van burgemeester en wethouders van Nieuw-Lekkerland, nader aan te duiden als bevoegd gezag

Overwegende met betrekking tot de feiten:

Het geschil

De gemeenteraad van Nieuw-Lekkerland heeft besloten met ingang van 1 augustus 1994 de openbare basisscholen De Tweemaster en De Zijdewinde samen te voegen. Vooruitlopend op deze fusie hebben de MR'en van beide scholen in overleg met het bevoegd gezag afgesproken als gezamenlijke medezeggenschapsraad op te treden.

Het college van B en W van Nieuw-Lekkerland heeft op 14 maart 1994 besloten een drietal lokalen van het gebouw van de openbare basisschool De Tweemaster met ingang van 15 augustus 1994 beschikbaar te stellen ten behoeve van de p.c.-basisschool De Schakel te Nieuw-Lekkerland.

Bij brief van 11 mei 1994 heeft het bevoegd gezag de MR'en om advies inzake deze inwoning gevraagd. In een overleg met de MR'en op 30 mei 1994 heeft het bevoegd gezag gesteld dat het adviesrecht niet van toepassing was daar het gemeentebestuur op grond van wettelijke regels gedwongen was dit besluit tot inwoning te nemen. De MR'en is vervolgens gevraagd hun wensen over de wijze van invulling van de inwoning kenbaar te maken. Bij schrijven van 10 juni 1994 hebben de MR'en het bevoegd gezag meegedeeld dat zij van mening zijn dat het adviesrecht onverkort van kracht is en dat daarnaast het besluit tot inwoning ook om instemming aan de oudergeleding van de MR'en voorgelegd had moeten worden.

Tevens hebben zij het bevoegd gezag gevraagd alternatieven voor de huisvesting van de p.c.-basisschool verder te onderzoeken. Het bevoegd gezag heeft de MR'en geantwoord dat het andere oplossingen niet mogelijk acht. Bij schrijven van 22 juni 1994 heeft het bevoegd gezag de MR'en bericht dat het over de ruimtelijke invulling van de inwoning inclusief de plaatsing van een flexibele scheidingswand een besluit heeft genomen.

De MR'en hebben overeenkomstig artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c en d, WMO 1992 een verzoek bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs ingediend om respectievelijk een advies- en interpretatiegeschil in behandeling te nemen, hetgeen is gebeurd bij schrijven van 1 juli 1994.

De MR'en hebben de commissie onder verwijzing naar artikel 27 van het reglement van de commissie verzocht het geschil versneld te behandelen omdat - met het oog op de start van het nieuwe schooljaar op 15 augustus 1994 - reeds een aanvang was gemaakt met het uitvoeren van de ruimtelijke maatregelen die de inwoning mogelijk moet maken. De voorzitter van de commissie heeft het verzoek tot een versnelde behandeling ingewilligd.

Op 14 juli 1994 is een verweerschrift van het bevoegd gezag ontvangen. De commissie heeft een openbare zitting gehouden op 20 juli 1994 te Rotterdam. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

De medezeggenschapsraden hebben op grond van onderstaande overwegingen een afwijzend standpunt ingenomen met betrekking tot een fundamentele wijziging in de huisvesting (artikel 22, lid s, VNG/CBOO modelreglement voor het openbaar onderwijs)

De MR'en wijzen erop, dat op 20 september 1993 het verzoek van het p.c.-schoolbestuur bij de gemeente is binnengekomen om met ingang van het schooljaar 1994/1995 drie lokalen beschikbaar te stellen ten behoeve van de p.c.-basisschool De Schakel. Pas op 14 april 1994 heeft het college van B en W melding gemaakt van de noodzakelijke inwoning van De Schakel waartoe het inmiddels besloten had. Op dat ogenblik was net een intensief proces van overleg tussen de scholen en bevoegd gezag afgerond over de onderwijskundige en organisatorische inrichting van de school, die met ingang van 1 augustus 1994 als gevolg van een fusie zal starten. Het gegeven van de inwoning doorkruist grotendeels de beslissingen die over de inrichting van de fusieschool zijn genomen, aldus de MR'en. Zij zijn van mening dat het bevoegd gezag onzorgvuldig gehandeld heeft door informatie over die inwoning zolang achter te houden.

Ook ten aanzien van de na 14 april 1994 gevolgde procedure vinden de MR'en dat deze veel te wensen over heeft gelaten. In dat verband wijzen de MR'en op het feit, dat uitnodigingen voor besprekingen laat werden ontvangen, de agenda's niet vergezeld werden door stukken met informatie over de agendapunten en dikwijls de MR'en onder druk werden gezet om staande de vergadering een beslissing te nemen. De MR'en voelen zich slecht behandeld en hebben niet ervaren dat hun bevoegd gezag zich heeft sterk gemaakt voor de belangen van de eigen openbare scholen.

De MR'en merken op dat het bevoegd gezag hun advies heeft gevraagd over de inwoning van De Schakel in het schoolgebouw van De Tweemaster.

Dit is gebeurd zonder enig voorbehoud. Het onderscheid tussen de inwoning als zodanig en de ruimtelijke invulling van die inwoning, welke door het bevoegd gezag in zijn verweerschrift is gemaakt, is door het bevoegd gezag nooit op deze wijze naar buiten gebracht, aldus de MR'en.

De MR'en onderschrijven dat het bevoegd gezag op grond van wettelijke bepalingen gehouden is tot inwoning te besluiten. Echter ten aanzien van de invulling is er een vrije beleidskeuze. Wat betreft die invulling kan het bevoegd gezag zich niet beroepen op de bepaling dat de bijzondere bevoegdheden van een medezeggenschapsraad buiten toepassing blijven, indien het onderwerp bij of krachtens een wettelijk voorschrift is geregeld. De invulling van de inwoning valt naar de mening van de MR'en onder de aangelegenheid "fundamentele wijziging in de huisvesting" waarvoor adviesrecht is toegekend. Daarnaast komen naar de opvatting van de MR'en nog andere medezeggenschapsaangelegenheden in aanmerking te weten het "aangaan van een duurzame samenwerking met een andere instelling" (artikel 7, aanhef en onder f, WMO 1992), een "wijziging van het beleid met betrekking tot de organisatie van de school" (artikel 7, aanhef en onder h, WMO 1992) en de "regeling van de gevolgen voor ouders/leerlingen in het geval van het aangaan van een duurzame samenwerking met een andere instelling" (artikel 9, aanhef en onder a, WMO 1992).

De MR'en merken op dat over de invulling van de inwoning overleg had moeten plaatsvinden daar dat aspect onder het adviesrecht valt. Dat is niet dan wel in onvoldoende mate gebeurd. Het bevoegd gezag heeft op 21 juni 1994 over de invulling een besluit genomen, dat daags daarna is meegedeeld zonder dat over dit besluit een advies is gevraagd. De MR'en zijn van mening dat het bevoegd gezag op deze wijze heel onzorgvuldig heeft gehandeld. De MR'en bestrijden de opvatting dat niet aan het bevoegd gezag kenbaar is gemaakt welke wensen de school heeft met betrekking tot het treffen van voorzieningen voor de inwoning van De Schakel. Zij verwijzen naar hun schrijven van 20 april 1994, waarin duidelijk tot uitdrukking komt welke punten voor de school belangrijk waren. Het bevoegd gezag wist derhalve waarmee het rekening had kunnen en moeten houden. Zo was bij het bevoegd gezag bekend, dat de school de realisering van een scheidingswand afwees en de lokalen 4,5 en 6 voor De Schakel had willen bestemmen.

Het bevoegd gezag heeft op grond van onderstaande overwegingen besloten het standpunt van de MR niet te volgen met betrekking tot een fundamentele wijziging in de huisvesting (artikel 22, lid s, VNG/CBOO modelreglement voor het openbaar onderwijs)

Het bevoegd gezag geeft aan dat het schoolbestuur van de p.c. basis-school De Schakel op 20 september 1993 een verzoek bij het gemeente-bestuur van Nieuw-Lekkerland heeft ingediend om ruimte beschikbaar te stellen ten behoeve van de leerlingen van De Schakel. Het schoolbestuur heeft om lokalen gevraagd zonder er voor te pleiten die lokalen te zoeken in het schoolgebouw van De Tweemaster. Gelet op dit verzoek is aan een extern bureau gevraagd een leerlingenprognose op te stellen op basis waarvan bezien zou kunnen worden in welke schoolgebouwen op termijn ruimte zou zijn de leerlingen van De Schakel onder te brengen.

Het bureau heeft in december 1993 zijn werkzaamheden afgerond. Vervolgens zijn verschillende opties geformuleerd en nader bestudeerd. Het college van B en W heeft op basis van die studie uiteindelijk op 14 maart 1994 beslist drie lokalen in het gebouw van de openbare basisschool De Tweemaster aan te wijzen als huisvesting voor De Schakel.

De directeur van De Tweemaster is direct van dat besluit op de hoogte gesteld. De MR'en zijn op 14 april 1994 geïnformeerd over het besluit tot inwoning. Deze verdraging was het gevolg van het feit dat ten gevolge van de gemeenteraadsverkiezingen een wisseling optrad in de samenstelling van het dagelijks bestuur van de gemeente. Terugziende geeft het bevoegd gezag aan dat het wellicht zorgvuldiger was geweest indien de MR'en in een eerder stadium op de hoogte waren gebracht van de aanvraag van het p.c.-schoolbestuur en het verloop van de onderzoekfase. Voor die weg is echter niet gekozen om wellicht onnodige opschudding te voorkomen, aldus het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag geeft aan dat het besluit om een drietal lokalen aan De Schakel beschikbaar te stellen niet een beslissing is geweest van hemzelf maar van het gemeentebestuur. Het gemeentebestuur beschikte feitelijk niet over enige beleidsruimte gelet op het feit dat het gemeentebestuur in het verleden als beleid heeft geformuleerd dat bij de exploitatie van de scholen binnen de rijksvergoeding gebleven zou moeten worden. Mogelijke alternatieven - zoals bij voorbeeld het plaatsen van noodlokalen op eigen kosten - waren om die reden niet reëel. Derhalve resteerde als enig reëel alternatief de inwoning van De Schakel in het schoolgebouw van De Tweemaster.

Het bevoegd gezag licht toe dat ten aanzien van het besluit tot inwoning gesproken kan worden van een onderwerp dat inhoudelijk bij of krachtens een wettelijk voorschrift is geregeld. Op grond van artikel 13, eerste lid, WMO 1992 en de bepalingen van het medezeggenschapsreglement houdt dit in dat mogelijke advies- en/of instemmingsrechten buiten toepassing blijven. De adviesaanvraag aan de MR'en d.d. 11 mei 1994 dient in dat licht bezien te worden, aldus het bevoegd gezag. Genoemde adviesaanvraag strekt zich derhalve niet uit over het besluit tot inwoning als zodanig, doch beperkt zich tot het geven van een nadere invulling als bevoegd gezag van het openbaar onderwijs aan het besluit tot inwoning dat het gemeentebestuur genomen heeft.

Hierbij is wel een beleidsvrijheid aanwezig. Te denken valt aan de keuze van de lokalen, de inrichting van die lokalen etc..

Het bevoegd gezag beklemtoont, dat de genoemde invulling uitsluitend valt onder de aangelegenheid "fundamentele wijziging in de huisvesting" ten aanzien waarvan aan de MR'en adviesrecht is toegekend. Overige aan-gelegenheden, zoals door de MR'en gesteld, zijn in casu niet in het geding.

Het bevoegd gezag geeft aan dat de MR'en nadrukkelijk gevraagd is wen-sen kenbaar te maken, waarmee naar de opvatting van deze raden rekening gehouden zou kunnen worden bij de realisering van de inwoning. De MR'en hebben op dit verzoek niet gereageerd, aldus het bevoegd gezag. In verband daarmee is aan de directeur van De Tweemaster gevraagd randvoorwaarden aan te geven. Na deze inventarisatie bleek dat de wensen van De Tweemaster en van het p.c.-schoolbestuur sterk uiteen liepen. Deze verschillen concentreerden zich met name op de keuze van de lokalen en het al dan niet plaatsen van een vaste scheidingswand in de school. Aan het college van B en W is toen gevraagd de knoop door te hakken. Het college van B en W heeft vervolgens op 21 juni 1994 over de ruimtelijke invulling van de inwoning een besluit genomen.

Met betrekking tot het realiseren van een scheidingswand in de school merkt het bevoegd gezag op dat het p.c.-schoolbestuur prijs stelt op realisering van die wand ten einde als inwonende school zelfstandig te kunnen functioneren. De Tweemaster heeft zich tegen een dergelijke wand uitgesproken en aangegeven dat het in onderling overleg mogelijk zou moeten zijn afspraken te

maken over een gezamenlijk gebruik van de ruimte. Het bevoegd gezag geeft aan dat het gemeentebestuur uiteindelijk voor een tussenoplossing heeft gekozen, waarbij toestemming is verleend een wand te plaatsen, doch voor een zodanige flexibele wand te kiezen dat het mogelijk blijft de desbetreffende ruimte in zijn geheel te benutten.

Overwegende ten aanzien van het recht:

Ontvankelijkheid

Nu partijen met elkaar van mening verschillen over de uitleg van verschillende bepalingen van het medezeggenschapsreglement van de MR'en concludeert de commissie dat de MR'en in hun verzoek om een interpretatiegeschil, zoals omschreven in artikel 19, eerste lid, aanhef en onder d, WMO 1992, in behandeling te nemen ontvankelijk kunnen worden verklaard.

Met betrekking tot de vraag of er daarnaast sprake is van een advies-geschil merkt de commissie het volgende op.

De commissie constateert dat het college van B en W van de gemeente Nieuw-Lekkerland het verzoek van een bijzonder schoolbestuur heeft ontvangen om ruimte beschikbaar te stellen ten behoeve van een onder dat bestuur ressorterende p.c.-basisschool. Het vorderen van lege lokalen bij zowel openbare als bijzondere scholen om te voorzien in een tijdelijke behoefte aan onderwijsruimte is een bevoegdheid die de wetgever in artikel 84 van de Wet op het basisonderwijs (WBO) aan het college van B en W van iedere gemeente heeft toegekend. De commissie is van oordeel dat bij het uitoefenen van deze bevoegdheid het college van B en W optreedt als lokale overheid en niet als schoolbestuur van het openbaar onderwijs. De WMO 1992 is slechts van toepassing op voorgenomen besluiten van het gemeentebestuur in het geval dat bestuur besluit in de hoedanigheid van bevoegd gezag van de openbare scholen. Neemt het gemeentebestuur een besluit zonder dat het daarbij optreedt als bevoegd gezag dan is de WMO 1992 op dat besluit niet van toepassing. Derhalve kan er dan ook geen sprake zijn van een geschil, waarover de commissie bevoegd is inhoudelijk een uitspraak te doen.

Gelet op het bovenstaande concludeert de commissie dat het besluit van het college van B en W van Nieuw-Lekkerland om drie lokalen, die bij het openbaar onderwijs beschikbaar zijn, in handen te stellen van de p.c.-basisschool niet onderworpen kan zijn aan een bijzondere bevoegdheid van een medezeggenschapsraad en derhalve geen onderwerp kan zijn van een geschil in de zin van de WMO 1992. De commissie constateert overigens dat partijen dit ook niet betwisten en het besluit tot inwoning als een gegeven feit accepteren.

Gegeven het besluit van een gemeentebestuur één of meer lokalen bij het openbaar onderwijs te vorderen, dient vervolgens - voorzover de plaatselijke situatie dat mogelijk maakt - een keuze gemaakt te worden bij welke openbare school of scholen die lokalen gevorderd worden en zal - voorzover noodzakelijk - een besluit genomen moeten worden over de ruimtelijke en/of organisatorisch te treffen maatregelen om de inwoning mogelijk te maken. Deze besluiten merkt de commissie aan als besluiten van het bevoegd gezag van het openbaar onderwijs en moeten aan de betrokken MR'en om advies- en/of instemming worden voorgelegd voorzover in het medezeggenschapsreglement van die raden ten aanzien van die besluiten een bijzondere bevoegdheid is vastgelegd.

Letten op de onderhavige situatie constateert de commissie dat binnen het openbaar basisonderwijs te Nieuw-Lekkerland uitsluitend lokalen beschikbaar zijn in het schoolgebouw van De Tweemaster. De mogelijkheid om te kiezen voor inwoning bij verschillende openbare scholen doet zich in casu derhalve niet voor. Als bevoegd gezag van het openbaar onderwijs reesteert daarom in dit geval uitsluitend de besluitvorming over de invulling van de inwoning. De commissie is van mening dat dit besluit is aan te merken als een "fundamentele wijziging in de huisvesting", zoals aangegeven in artikel 22, lid s van het medezeggenschapsreglement van de MR'en. In casu betreft het een nader in het reglement omschreven aangelegenheid, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, aanhef en onder e, WMO 1992.

Naar het oordeel van de commissie kan de inwoning niet gezien worden als het aangaan van een "duurzame samenwerking met een andere instelling". De commissie gaat er weliswaar van uit dat de inwoning noopt tot het maken van huishoudelijke afspraken ten einde de huisvesting van twee scholen onder één dak zo soepel mogelijk te laten verlopen, doch het is de commissie niet gebleken dat de inwoning tegelijkertijd een zodanig inhoudelijke samenwerking tussen de scholen impliceert dat gesproken zou kunnen worden van een "duurzame samenwerking met een andere instelling", zoals bedoeld in artikel 7, aanhef en onder f, WMO 1992. Dit houdt tegelijkertijd in dat de op artikel 9, aanhef en onder a, WMO 1992 gebaseerde aangelegenheid "regeling van de gevolgen voor ouders/leerlingen in het geval van het aangaan van een duurzame samenwerking met een andere instelling" hier evenmin in het geding is.

De commissie sluit niet uit, dat een inwoning tot een zodanige aanpassing van de schoolorganisatie dwingt dat in redelijkheid gesteld kan worden dat er sprake is van een "wijziging van het beleid met betrekking tot de organisatie van de school", zoals omschreven in artikel 7, aanhef en onder h, WMO 1992. Voorzover deze aangelegenheid in de onderhavige situatie ook in het geding zou zijn, concludeert de commissie dat overeenkomstig een eerder door haar geformuleerde gedragslijn - in het geval verschillende aangelegenheden op hetzelfde onderwerp van toepassing zijn - die medezeggenschapsaangelegenheid prevaleert welke het onderwerp zo specifiek mogelijk aanduidt. Inzake het besluit tot inwoning constateert de commissie dat een "fundamentele wijziging in de huisvesting" specifiek van aard is dan een "wijziging van het beleid van de organisatie van de school" dat een veel algemener karakter heeft. Derhalve prevaleert de toepassing van de eerst genoemde aangelegenheid. De commissie kan gelet op die conclusie daarom voorbij gaan aan de vraag of er in deze situatie daadwerkelijk sprake is van een "wijziging van het beleid in de organisatie van de school".

Resumerend concludeert de commissie dat de invulling van de inwoning in het schoolgebouw van De Tweemaster is aan te merken als een "fundamentele wijziging in de huisvesting" ten aanzien waarvan de MR'en over het adviesrecht beschikken. De commissie constateert dat het bevoegd gezag op 11 mei 1994 de MR'en om advies heeft gevraagd over de inwoning. Uit het overgelegde verweerschrift en het verhandelde ter zitting is de commissie gebleken dat deze adviesaanvraag niet gelezen had moeten worden als een adviesvraag omtrent de inwoning als zodanig maar als een adviesaanvraag met betrekking tot uitsluitend de invulling van die inwoning. De commissie constateert dat dit uit de tekst van de adviesaanvraag, noch uit de daaropvolgende correspondentie is op te maken. Het bevoegd gezag kan dan ook worden aangerekend dat bij de MR'en een misverstand ter zake van hun bevoegdheden is ontstaan. Nu gelet op artikel 13, eerste lid, WMO 1992 ervan moet worden uitgegaan dat de adviesaanvraag van 11 mei 1994 gezien moet worden als een adviesaanvraag betreffende de invulling van de inwoning moet evenwel geconcludeerd worden dat die adviesaanvraag niet vergezeld is geweest van een voorgenomen besluit waarin de concrete invulling van de inwoning uiteen is gezet. Dat voorgenomen besluit is door het college van B en W pas vastgesteld op 21 juni 1994. Overigens merkt de commissie daarbij op dat - in tegenstelling tot hetgeen het bevoegd gezag daarover ter zitting heeft gesteld - dit besluit van 21 juni 1994 aangemerkt moet worden als een besluit van het bevoegd gezag en niet als een besluit van de lokale overheid. Het betreft immers een besluit dat het gemeentebestuur in zijn hoedanigheid van bevoegd gezag behoort te nemen.

Gelet op dit verloop zou het juist en in de visie van het bevoegd gezag omtrent de inhoud van de adviesaanvraag ook consequent geweest zijn, indien het bevoegd gezag het besluit van 21 juni 1994 vervolgens aan de MR'en om advies had voorgelegd. Nu dit niet is gebeurd zou dit strikt formeel alsnog dienen te gebeuren.

De commissie overweegt echter dat in het geval de adviesprocedure als-nog wordt gestart - gelet op de voorgeschiedenis zoals die uit de stukken blijkt alsmede gelet op hetgeen namens de MR'en ter zitting is opgemerkt - als voldoende vaststaand mag worden aangenomen dat de MR'en een negatief advies over het voorgenomen besluit betreffende de invulling van de inwoning zullen geven en dat het bevoegd gezag naar verwachting die adviezen niet zal volgen. Mede om processuele redenen en gelet op het spoedeisende karakter ziet de commissie er van af partijen daarom op te dragen de genoemde adviesprocedure te starten. In plaats daarvan stelt de commissie zich op het standpunt dat er de facto sprake is van een adviesgeschil en dat dit geschil in deze omstandigheden kan worden aangemerkt als een adviesgeschil, zoals omschreven in artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, WMO 1992. In verband daarmee concludeert de commissie dat de MR'en in hun verzoek om een advies-geschil te behandelen ontvankelijk kunnen worden verklaard.

Fundamentele wijziging in de huisvesting (artikel 22, lid s, VNG/CBOO modelreglement voor het openbaar onderwijs)

Ingevolge artikel 22, lid 3, WMO 1992 beoordeelt de commissie of het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR

- a) gehandeld heeft in strijd met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of met het medezeggenschapsreglement;
- b) onvoldoende gemotiveerd heeft waarom is afgeweken van het advies van de raad; of
- c) onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de raad.

Artikel 5, vijfde lid, WMO 1992 bepaalt dat het bevoegd gezag de raad, al dan niet gevraagd, tijdig alle inlichtingen verschaft die deze voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijze nodig heeft. De commissie constateert dat het bevoegd gezag in onvoldoende mate aan deze wettelijke plicht om actief en tijdig aan de MR'en informatie te verschaffen heeft voldaan, hetgeen door het bevoegd gezag ook wordt toegegeven.

Hoewel met betrekking tot het ter beschikking stellen van schoollokalen een onderscheid kan en moet worden gemaakt tussen het gemeentebestuur en het bevoegd gezag van de openbare school, kan niet worden ontkend dat het bevoegd gezag al in september 1993 op de hoogte was van het verzoek van het bestuur van de p.c.-school, alsmede in december 1993 van de door het externe bureau gemaakte prognoses. Mede gelet op het belang van de inwoning voor De Tweemaster en het feit dat het bevoegd gezag kennis droeg van het gegeven dat de scholen in het kader van de fusie zich intensief bezig hielden met onder andere de schoolorganisatorische inrichting van de fusieschool had het op de weg van het bevoegd gezag gelegen geruime tijd vóór het tijdstip dat het college van B en W een beslissing nam over de inwoning de betrokken MR'en daarvan op de hoogte te stellen. De commissie meent dat in ieder geval vanaf begin januari 1994 voor het bevoegd gezag geen goede reden aanwezig was de MR'en niet in te lichten over het verzoek van het p.c.-schoolbestuur en de eventueel daaraan verbonden gevolgen. Door de MR'en pas in de loop van april 1994 te informeren is de commissie van mening dat het bevoegd gezag ten aanzien van het punt van de informatieverstrekking in strijd met de WMO 1992 heeft gehandeld.

Omtrent de vraag of het bevoegd gezag al dan niet voldoende heeft gemotiveerd waarom is afgeweken van het standpunt van de MR betreffende de ruimtelijke invulling van de inwoning merkt de commissie het volgende op. Ten aanzien van die ruimtelijke invulling verschillen partij-en blijkens het verhandelde ter zitting op een tweetal punten met elkaar van mening te weten over de plaatsing van een scheidingswand en de keuze van de drie groepslokalen.

Ten aanzien van het besluit een flexibele scheidingswand in de gemeenschapsruimte te plaatsen is de commissie van mening dat het bevoegd gezag voldoende heeft kenbaar gemaakt waarom het toestemming heeft verleend een dergelijke wand te plaatsen. Daargelaten of het redelijk is een dergelijke wand te plaatsen - deze vraag is in het kader van de behandeling van een adviesgeschied als bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, WMO 1992 op zichzelf niet aan de orde - concludeert de commissie dat de motivering van het bevoegd gezag ook voldoende draagkrachtig is.

Dezelfde conclusie geldt niet met betrekking tot de keuze van de drie lokalen. De commissie constateert dat de MR'en de voorkeur hebben uitgesproken de lokalen 4,5 en 6 af te staan aan de p.c.-basisschool De Schakel. Het bevoegd gezag heeft uiteindelijk gekozen voor de lokalen 6,7 en 8. Naar het oordeel van de commissie heeft het bevoegd gezag aan de MR'en niet - laat staan - voldoende kenbaar gemaakt op grond van welke motieven het besloten heeft af te wijken van de voorkeur van de MR'en. De commissie overweegt hierbij dat het desbetreffende p.c.-schoolbestuur de keuze van De Tweemaster/De Zijdewinde voor de lokalen 4,5 en 6 zelf ook - zij het niet als eerste voorkeur - als mogelijkheid heeft aangegeven. In een dergelijke situatie waarbij het bevoegd gezag desondanks kennelijk redenen aanwezig acht die het zijns inziens rechtvaardigen de keuze van de eigen MR'en niet op te volgen past een uitgebreide en draagkrachtige motivering. Het is de commissie niet gebleken dat zo'n motivering gegeven is.

Resumerend is de commissie van oordeel dat het bevoegd gezag in strijd met de WMO heeft gehandeld door de MR'en niet tijdig in te lichten over een mogelijke inwoning van een andere basisschool met ingang van het schooljaar 1994/1995 en dat het bevoegd gezag onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het is afgeweken van het standpunt van De Tweemaster/De Zijdewinde ten aanzien van de keuze van de drie beschikbaar te stellen lokalen.

De geconstateerde gebreken acht de commissie - mede gelet op het belang van de inwoning voor de school - van zodanig gewicht dat zij van mening is dat het genomen besluit met betrekking tot de ruimtelijke invulling van de inwoning - voor wat betreft de keuze van de drie lokalen - niet in stand kan blijven. Ter vermijding van misverstanden merkt de commissie op dat met dit oordeel derhalve niet is gezegd dat niet alsnog zou kunnen worden besloten de lokalen 6,7 en 8 aan te wijzen als de lokalen die aan de p.c.-basisschool De Schakel beschikbaar moeten worden gesteld.

Concluderende:

I dat het besluit tot invulling van de inwoning van een basisschool in het schoolgebouw van een andere basisschool aangemerkt kan worden als een "fundamentele wijziging in de huisvesting", zoals omschreven in artikel 22, lid s, VNG/CBOO modelreglement voor het openbaar onderwijs;

II dat het bevoegd gezag in strijd met artikel 5, vijfde lid, WMO 1992 heeft gehandeld;

III dat het bevoegd gezag onvoldoende gemotiveerd heeft waarom het is afgeweken van het standpunt van de MR'en ten aanzien van de keuze van de drie aan een p.c.-basisschool ter beschikking te stellen lokalen;

IV dat het bevoegd gezag voldoende gemotiveerd heeft waarom het is afgeweken van het standpunt van de MR'en ten aanzien van het plaatsen van een flexibele scheidingswand in de gemeenschapsruimte;

en stelt bindend vast;

V dat het besluit van het bevoegd gezag om de lokalen 6,7 en 8 aan te wijzen als de drie lokalen die benut moeten worden voor de inwoning niet in stand kan blijven.

Den Haag, 20 juli 1994

de secretaris, (mr. N.L.P. te Bos)

de voorzitter, (mr. B.K. Olivier)